

## **Abstrakt**

Úmrtní záznamy jedinců připsané v kalendáriu, martyrologiu nebo volně zachycené, jejichž soubor v jednom rukopise se nazývá nekrologium, představují unikátní pramen (nejen) pro zkoumání středověké prosopografie a paměti. Navzdory této jedinečnosti doposud nekrologia vzniknuvší na území pod kontrolou Přemyslovců však unikala systematictějšímu zkoumání.

Relativní roztržitost dochovaných nekrologií vyžaduje širší časový záběr: základní časové rozpětí diplomové práce je proto určeno dobou vlády Přemyslovců v českém knížectví a království (do 1306), s výhradou těch mladších pramenů, které úzce souvisejí s přemyslovskou pamětí, nebo těch pramenů, které podstatně reflektují starší prameny pocházející z časů odpovídajících primárnímu vymezení. Pozornost věnovaná jednotlivým pramenům je asymetrická, v závislosti na jejich důležitosti.

Po vzoru zásadní stati Františka Grause je v diplomové práci primárně sledována rovina historiografické interpretace, tj. příběhy ukryté za úmrtními záznamy a jejich společenské souvislosti. Za tímto účelem je však nezbytné učinit některá předběžná zkoumání, která mohou být chápána jako historiografická interpretace v širším smyslu. Dotýkají se zejména vzniku pramene jako fenoménu a jeho formálních charakteristik, souvztažnosti s ostatními příbuznými typy pramenů, s narativními, analistickými i diplomatickými prameny, a konečně také problému identifikace zaznamenaných jedinců, bez níž nelze prameny uspokojivě interpretovat.

**Klíčová slova:** Čechy a Morava, 895–1306, Přemyslovci, nekrologia, sociální síť, prosopografie, paměť